

man paa Punkter af mindre Betydning vil kunne blive enig om at søge at fremme det fælles Formaal, nemlig Ordningen af dette Forhold. Jeg for min Del skal vende mine Bestræbelser derhen, saavidt det er muligt, og saaledes skal jeg ikke gaa i Rette med den ærede Ordfører for den ikke rosende Kritik han gav af Lovforslagets systematiske Ordning, men jeg skal ganske overlade ham Væren for at have givet Lovforslaget en systematisk Form, som han er tilfreds med, og som ikke lægger mig væsentlige Hindringer i veien for at udtale, at Lovforslaget ogsaa under den Form vil kunne naae sin Hensigt. — Jeg er ikke enig med den ærede Ordfører i det første Punkt, som han omtalte, af de forskjellige Vædringsforslag, som foreligge, nemlig Spørgsmaalet om 18 Aars Alderen. Jeg kan ikke se, at der er nogen Anledning til paa dette Punkt at afvige fra det, der er Lovgivningens almindelige Regel om personlig Myndighed, om Personers Raadighed over sig selv, hvor de have opnaaet 18 Aars Alderen. Det har uimodsigelig været en Forudsætning for Alle under de Forhandlinger, der have været førte baade i Indenrigsministeriet og andetskeds om dette Emne, at vi kun talte om umyndige Personer, og paa intet Sted har man været i Tvivl om, eller er fremkommet med Indsigelse mod, at dette var Opfattelsen og den rigtige Opfattelse. Jeg ser heller ikke nogen Grund til her at give Lovforslaget en Udstrækning, som man ikke har tænkt paa noget andetskeds eller til nogen anden Tid. Jeg er heller ikke enig med den ærede Ordfører deri, at det er utvivlsomt, at alle Bestemmelserne i Loven med Undtagelse af § 1 gjælde for Alle, der ville indgaa Lærekontrakter. Jeg kan ikke forstaa, at Udtalelserne i § 1 ikke skulde angaa hele det øvrige Lovforslags Indhold, og kan der end være enkelte Tilfælde, hvor der kan mangle paa en tydelig Betegnelse deraf, er der ogsaa for mig adskillige Tilfælde, hvor det er utvivlsomt, at de kun angaa Umyndige og ikke Andre. Det tror jeg ikke der kan være nogen Tvivl om, der er visse Steder i Lovforslaget, der allerede ere nævnte af et Par af de ærede Medlemmer, hvor det vilde være en høist tvungen og kunstig Fortolkning, naar man vilde sige, at det Sted angaar saavel de 18aarige som dem, der ere under 18 Aar. Jeg kan heller ikke Andet end give det ærede Medlem Det, der udtalte sig derhen, at det vilde være en ganske besynderlig Ting, om man vilde bestemme, at Alle, i hvilken Alder de end ere, gamle Mand, skulde være tvungne til at indgaa i et saadant Forhold under en bestemt Form. Hvad skulde der egentlig være i veien for, at et Menneske paa 40—50 Aar kunde indgaa en Overenskomst med en ældre paalidelig Mand, om at han skal oplære ham i sit Fag, og skulde man ville paalægge ham nogen Forpligtelse med Hensyn til saadan Kontrakt? Det forekommer mig vilde være noget mærkværdigt. Det synes mig

saaledes, at det er den utvivlsomme Forudsætning, hvorpaa Loven er bygget, at den kun angaar Personer under 18 Aar, og jeg kan ikke se rettere, end at efter Lovens Indhold i det Væsentlige, men i ethvert Fald efter Lovgivningens almindelige Grundsætninger og positive Bestemmelser vilde det være urigtigt paa dette Punkt eller i denne Henseende at træffe den Regel, at Lovforslaget skal angaa alle Personer, baade myndige og umyndige, baade unge og gamle. Hensigten og Meningen har ikke været at udstrække Loven ud over de Umyndige, og jeg vil meget tilraade at blive staaende derved. — Jeg vil bemærke, at jeg naturligvis er ganske enig i det Vædringsforslag, at der istedetfor „i Kjøbenhavn Magistraten, uden for Kjøbenhavn Politimesteren“ sættes: „i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne Magistraten, udenfor disse Politimesteren“. Den sidste Betegnelse er fuldkommen korrekt. — Naar der i § 1 staar, at Kontrakten skal paategnes af Øvrigheden paa det Sted, hvor den Næringsdrivende boer, turde det dog være et Spørgsmaal, om det just er en hensigtsmæssig Ordning. Det turde være rigtigere, om man sagde, at Kontrakten skal paategnes af Øvrigheden paa det Sted, hvor Forretningen drives. Desom f. Ex. Forretningen drives i Kjøbenhavn, men den Næringsdrivende boer udenfor Kjøbenhavn f. Ex. i Søndre Birk eller et andet Sted længere borte, kan jeg ikke se nogen Nødvendighed for, at Kontrakten skal underskrives paa dette Sted f. Ex. af Birkedommeren i Søndre Birk. Naar Forretningen i Birkeligheden drives i Kjøbenhavn, er dog det det egentlige Sted, hvor Kontrakten skal have sin Gyldighed. Men det er nu i og for sig af de Ting, som ikke have stor Betydning. Af større Betydning er det hele Spørgsmaal om Mindretallets Vædringsforslag under Nr. 2. Det ærede 7de Kongevalgte Medlem (Kaiser) sagde — og han taler i disse Forhold baade med en Paalidelighed og et Kjendskab til Forholdene, som man ikke kan overse — at der er Utilbøielighed tilstede til at indgaa Lærekontrakter; Kontrakter om Oplærelse af unge Mennesker blive sjældnere og sjældnere, og der er ingen Tilbøielighed til saaledes at binde sig for længere Tid. Han vilde ikke nærmere angive eller komme ind paa Grunden dertil. En Grund kan man vel sige med Sikkerhed der kan være dertil, og det er den, at man under de vælgende Forhold i de senere Aar, hvor der af og til har været givet Udsigt til en større Arbejdsfortjeneste ogsaa til meget uøvede og svage Kræfter, har været mindre Tilbøielighed til at binde sig for længere Tid, hvorved man vilde affjære sig Leilighed til at blive delagtig i en saadan almindelig heldigere Stilling. Man kan ogsaa tænke sig, at Læremestrene — jeg tror at kunne indbefatte alle dem, der tage Lærlinge, under denne Betegnelse, — kunne have Betænelighed ved at indlade sig paa en Kontrakt, som kunde paadrage